

El paisatge de demà

L'Associació de Naturalistes de Girona proposa un itinerari de descoberta dels efectes que el canvi climàtic podria tenir sobre la biodiversitat de l'espai natural del Baix Ter-Montgrí

Vista de les illes Medes des de la llacuna del Ter Vell (punt número 7 de l'itinerari de descoberta). Foto: ANG.

L'espai natural del Baix Ter-Montgrí, declarat parc natural el maig del 2010, inclou una gran varietat d'ambients i espècies d'un alt interès ecològic, tant de fauna com de flora. La rica biodiversitat de la zona, però, podria estar en perill a causa dels efectes de l'imminent canvi climàtic, especialment per l'augment esperat del nivell del mar i la disminució de la pluviometria.

Per tal de donar a conèixer quins efectes poden tenir aquests canvis sobre els ecosistemes i hàbitats del Baix Ter-Montgrí, l'Associació de Naturalistes de Girona

[<http://www.naturalistesgirona.org>] (ANG) ha elaborat un itinerari de descoberta de 44 km que es pot fer a peu o en bicicleta i que pretén ser una eina educativa i divulgativa que ajudi a sensibilitzar del valor d'aquest espai.

El recorregut –dividit en dos itineraris, l'un al nord i l'altre al sud del riu Ter– ens farà descobrir una desena d'indrets de gran valor ecològic i paisatgístic: estanys temporanis d'interior, estanys costaners salobres, estanys costaners dolços, arrossars, dunes, matollar i pineda mediterrània, l'estuari del Ter, zones de maresma...

En cadascun d'aquests punts d'interès, i mitjançant una fitxa descriptiva, es podrà fer l'exercici de comparar l'escenari actual amb el possible escenari futur segons els efectes del canvi climàtic. Les mateixes fitxes aporten també informació sobre les espècies de flora i fauna més rellevants de l'espai, acompanyades de dibuixos naturalistes.

La ruta sud, la més llarga, transcorre pels plans del Daró fins a arribar als arrossars de Pals i la desembocadura del Ter. Començarem seguint el GR-92 que transcorre al costat del riu Ter, a la sortida de Torroella en direcció a Pals, i després de travessar els nuclis de Gualta, Fontanilles i Fontclara trobarem el primer punt d'interès de l'itinerari: l'estany de Boada. Es tracta d'un estany temporani d'interior que no està senyalitzat, tot i que és relativament fàcil observar la vegetació de canyissar enmig dels camps de conreu dels voltants. L'estany té una gran riquesa d'espècies d'aus i el seu principal interès ecològic rau en el fet que s'hi han observat intents de cria de l'agró roig i l'arpella.

Un cop visitat el primer punt recularem fins a tornar a la GI-651 i avançarem uns

500 metres fins a trobar un trencant a la dreta que indica can Bac. Allà girarem a la dreta i tornarem a seguir el GR-92 fins a trobar un encreuament, des del qual continuarem a l'esquerra abandonant el GR-92 i vorejant l'estany de Pals, el segon punt d'interès del recorregut. L'estany, que va ser dessecat al segle XIX i des d'aleshores s'ha dedicat al conreu d'arròs, destaca per ser un indret important d'hivernada i nidificació de nombrosos ocells aquàtics.

Seguint l'itinerari arribarem fins al tercer punt del recorregut: les basses d'en Coll. Es tracta d'un sistema de dues basses que constitueixen la desembocadura del rec del Molí, on van a parar les aigües dels arrossars de Pals. Actualment és la zona de més interès del conjunt dels aiguamolls i maresmes del Baix Empordà des d'un punt de vista ecològic.

El quart punt d'interès és la Fonollera, una zona de prats inundables situats al marge dret de la desembocadura del Ter. Hi abunden els ocells aquàtics com el martinet menut, el bernat pescaire, el martinet blanc o l'ànec collverd.

Les dunes litorals de la Gola del Ter seran el darrer punt d'interès d'aquest itinerari sud. L'augment previst del nivell del mar és el factor que pot posar més en perill l'existència d'aquest sistema de dunes, on abunden el jull de platja i el lliri de mar.

A l'itinerari nord, en canvi, hi trobarem altres tipus de dunes, les continentals, que poden arribar a estar a uns quants quilòmetres terra endins. És el cas del sisè punt del recorregut, les Dunes, fixades mitjançant plantacions de pins i de borró al segle XIX i XX per protegir els espais agrícoles. Després d'arribar a l'Estartit i d'agafar el camí de tornada resseguint la costa arribarem al setè punt, el Ter Vell. Es tracta d'una llacuna costanera d'aigua dolça, igual que les basses d'en Coll. El vuitè punt d'interès és la bassa del Fra Ramon, una llacuna costanera salobre que té el seu origen en una antiga llera del Ter i que se situa entre l'actual desembocadura i la del Ter Vell.

Abans de tornar al punt de sortida ens acostarem al tram final del riu Ter, ara des de l'altra banda, i ens aturarem a contemplar les incomparables vistes del massís del Montgrí, la silueta del qual ens ha acompanyat durant tot el camí.

Publicat a:

-Sortim 25-02-2011 Pàgina 28

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/374881-el-paisatge-de-dema.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mesSocietat&utm_campaign=rss